

دعای ۲۶- پناه جستن از ناخواسته‌ها و اخلاق ناپسند

اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَيْجَانِ الْحِرْصِ وَسَوْرَةِ
الْغَضَبِ، وَغَلَبَةِ الْحَسَدِ، وَضَعْفِ الصَّبْرِ، وَقَلَةِ
الْقَنَاوَةِ، وَشَكَاسَةِ الْخُلُقِ، وَإِلْحَاجِ الشَّهْوَةِ، وَمَلَكَةِ
الْحُمِيَّةِ، وَمُتَابَعَةِ الْهُوَى، وَمُخَالَفَةِ الْهُدَى، وَسِنَةِ
الْغَفْلَةِ، وَتَعَاطِي الْكُلْفَةِ،

خدایا! به تو پناه می‌آورم از طغيان حرص، از شدت خشم، از غلبه حсадت، از کم طاقتی، از ناخرسندي از روزی مقدّر، از اخلاق ناپسند، از زیاده‌روی در لذت جوی، از خوی تعصب، از پیروی هوا نفس، و از سریچی از راه راست، از فرورفتن در خواب غفلت، و از سختی‌هایی که خود را بجهت گرفتار آن‌ها می‌کنیم.

وَإِيَّا رِبِّ الْبَاطِلِ عَلَى الْحُقْقِ، وَإِلَاصْرَارِ عَلَى الْمَأْثِمِ،
وَاسْتِصْغَارِ الْمَعْصِيَةِ، وَاسْتِكْبَارِ الطَّاعَةِ، وَمُبَاهاَةِ
الْمُكْثِرِينَ، وَإِلْزَرَاءِ الْمُقْلِيْنَ، وَسُوءِ الْوِلَايَةِ لِمَنْ
تَحْتَ أَيْدِيْنَا، وَتَرْكِ الشُّكْرِ لِمَنِ اصْطَنَعَ الْعَارِفَةَ
عِنْدَنَا، أَوْ أَنْ نَعْصُدَ ظَالِمًا، أَوْ نَخْذُلَ مَلْهُوفًا، أَوْ
نَرُومَ مَا لَيْسَ لَنَا بِحَقٍّ، أَوْ نَقُولَ فِي الْعِلْمِ بِغَيْرِ عِلْمٍ.

وبرگزیدن باطل به جای حق، و پافشاری بر گناه، و کوچک شمردن معصیت، و بزرگ پنداشتن طاعت، و همانند توانگران فخرفروشی کردن و تحقیر و خوار شمردن فقرا و بدرفتاری با زیردستان و ناسیپاسی در حق آن کس که به مانیکی کرده است و یا اینکه از فردی ستمگر حمایت کنیم، و یا اینکه ستمدیده‌ای راخوارسازیم، و یا به دنبال چیزی باشیم که حق ما نیست، یا درباره چیزی که نمی‌دانیم اظهار نظر کنیم.

وَنَعُوذُ بِكَ أَنْ نَنْطَوِيَ عَلَى غِشٍّ أَحَدٍ، وَأَنْ
نُعْجَبَ بِأَعْمَالِنَا، وَنَمُدَّ فِي آمَالِنَا، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ
سُوءِ السَّرِيرَةِ، وَاحْتِقَارِ الصَّغِيرَةِ، وَأَنْ يَسْتَحْوِذُ
عَلَيْنَا الشَّيْطَانُ، أَوْ يَنْكُبُنَا الزَّمَانُ، أَوْ يَتَهَضَّنَا
السُّلْطَانُ.

وبه تو پناه می‌بریم از این که در دل خیال فریب کسی را بپرورانیم و شیفتۀ کردار خود شویم و آرزوهایمان را بیش از حد طولانی کنیم. به تو پناه می‌بریم از بدسرشتی و ناچیز شمردن گناهان کوچک و این که شیطان بر ما چیره شود، یا روزگار ما را بیچاره و تیره روزگرداند و یا حاکمی بر ما ستم کند.

وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ تَنَاؤلِ الْإِسْرَافِ، وَمِنْ فِقدَانِ
الْكَفَافِ، وَنَعُوذُ بِكَ مِنْ شَمَائِتَةِ الْأَعْدَاءِ، وَمِنَ
الْفَقْرِ إِلَى الْأَكْفَاءِ، وَمِنْ مَعِيشَةٍ فِي شِدَّةٍ وَمِيتَةٍ

عَلَىٰ غَيْرِ عُدَّةٍ، وَتَعُوذُ بِكَ مِنَ الْحَسْرَةِ الْعُظَمَىِ،
وَالْمُصِيبَةِ الْكُبُرَىِ، وَأَشْقَى الشَّقَاءِ، وَسُوءِ
الْمَابِ، وَحِرْمَانِ الثَّوَابِ، وَحُلُولِ الْعِقَابِ. اللَّهُمَّ
صَلِّ عَلَىٰ مُحَمَّدٍ وَآلِهِ، وَأَعِذْنِي مِنْ كُلِّ ذَلِكَ
بِرَحْمَتِكَ وَجَمِيعِ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ، يَا أَرْحَمَ
الرَّاحِمِينَ.

وبه توپناه می‌بریم از گرفتار شدن در اسراف و از نداشتن روزی کافی. به تو پناه می‌بریم از سرزنش دشمنان، و نیازمندی به همانندان خود، وزندگی در سختی، و مردن بدون آمادگی، به توپناه می‌بریم از بزرگ‌ترین حسرت، و سنگین‌ترین مصیبت و بدترین تیره‌بختی و بد سرانجامی، و محرومیت از پاداش نیک، و فرود آمدن عذاب. خداوندا! بر محمد و آلش درود فرست و به رحمتِ خود، مرا و همه مردان وزنان با ایمان را از همه این بلاها در امان بدار، ای مهربان‌ترین مهربانان.